

Martin Čapek:

Historie českého šermu od jeho počátku do roku 1938

Posudek diplomové práce

Autor si dal za cíl své práce „analyzovat historický vývoj českého šermu od jeho počátku do roku 1938; věnovat pozornost především vývoji Českého šermířského svazu, nejdůležitějším sportovním výsledkům, mistrovství světa v Piešťanech a také jednomu z nejvýznamnějších českých klubů té doby ČŠK Riegel“. Jak se mu podařilo tento cíl naplnit?

Téma rozdělil do několika, logicky na sebe navazujících kapitol: co to je sportovní šerm, jaký byl vývoj šermu do „sportovní éry“ šermu, sokolský šerm, šermířský klub Riegel, vznik Českého šermířského svazu a jeho jednotlivé roky, vznik a vývoj Svazu šermířských mistrů, jak se vyvíjela pravidla sportovního šermu a nakonec mistrovství světa v šermu, které se konalo v roce 1938 v Piešťanech.

Po seznámení se s předkládanou prací vytane myšlenka, proč si autor zvolil daný časový úsek. Odpověď je velice jednoduchá. V roce 1940 totiž vyšlo několik textů, jejichž autoři (Josef Jungmann, Jaroslav Klika, Josef Pavelka, Jaroslav Tuček ad.) se zabývali různými aspekty dějin šermu v Českých zemích. Tyto publikace, plus další výroční publikace, plus letné nahlédnutí do fondu Českého šermířského svazu v Národním archivu v Praze tvoří pramennou a literární základnu posuzované práce.

Autor se získanými fakty pracuje nerovnoměrně. Některé kapitoly jsou zpracovány velice promyšleně a stylisticky výstižně, jedná se ovšem o kapitoly, které tvoří rámec vlastního tématu (Sportovní šerm, Šerm v Sokole, Svaz šermířských mistrů, Pravidla šermířských zápasů). Vlastní jádro práce však představují kapitoly o Českém šermířském klubu Riegel a o Českém šermířském svazu. V nich však autor sklouznul k pouhému zaznamenávání faktů, kdo, kde, kdy a jak se s kým utkal. Z textu plyne přílišná závislost na ročence, z níž vycházel. Navíc – použil svou bakalářskou práci o ČŠK Riegel a tím si zkomplikoval svůj výklad. Protože kapitola o Českém šermířském svazu víceméně opakuje totéž, dokonce ve stejných formulacích (příkladů by se dalo uvést habaděj!). Nejde tu o spirálovitý výklad, který opakováním a prohlubováním téhož spěje k novému poznání, ale o pouhé kopírování! Navíc text těchto kapitol je psán leckdy velmi nepozorně a autor se dopouští faktografických zkreslení. Pro ilustraci jen některé příklady:

s. 7 – „zástupci Českého šermířského klubu Riegel byli členy jednoho ze 9 států, kteří se v roce 1913 o vznik FIE zasloužili“ – kterého státu?

s. 14 a znovu s. 20 – „v Londýně 1908 ... získali šermíři ČŠK Riegel historicky první olympijské medaile pro český národ“ – autor nic neví o úspěších českých sportovců na II. olympijských hrách 1900 v Paříži?

s. 41 – „v únoru (1936) bylo vybojováno mezistátní utkání s bývalým Rakouskem“ – v té době Rakousko jako stát stále existovalo!

s. 56 – „Bohužel květnové politické napětí ... bylo příčinou toho, že počet zastoupených států klesl na deset“ – jaké politické napětí?

Ono nerovnoměrné zpracování jednotlivých dílčích témat se projevuje i v jazykové stránce textu. Například vyjádření „školy bývaly konány“ (s. 12) trhá oči i uši!

Závěr: Navzdory uvedeným výtkám **považuji předloženou diplomovou práci za dostatečnou pro zahájení její obhajoby**. Jedním z důvodů je i zápal a láska k šermu, který autorův text provází.

V Praze 10. května 2012

PhDr. František Kolář, CSc.